

עָזָרִי מַעַם הַשֵּׁם עֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

דָּרָר חֲקָק לִיְשָׁרְאָל

מִנְקָד

הַתְּיוּמִי

פָּרָשָׁת קָרָח

מִתְּהִנָּא חָאָלָי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִעְמָא

מִבָּאָר בְּלָשׁוֹן הַקָּדָשׁ
עִם פְּרוֹשׁ קָל וְנָחָמֶד לְמַעַן יְרוּזָן הַלּוּמָד בָּו

מְחַלֵּק לִפְיֵי הַפְּרִשּׁוֹת יוֹם בַּיּוֹמוֹ

בְּרִכּוֹת סְפּוּרֹות בְּלִבְדֵּן תִּזְבָּה לְהִזְבָּה בָּנָן
עוֹלָם הַבָּא

יָצַא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעָל הַזָּהָר הַעוֹלָמִי"
חַזְשׁ תִּמְנוֹת תְּשָׁע לְפָ"ק
עִיהָק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודה של הגה"ץ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכי"ש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבבים

ולפרנסת ספרי הזוهر היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשנות, בשmachות, לכל החברים וידידי,
ולכל אחד ואחד מישראל, לkraine הגאולה שלימה בב"א

וכל המזבחה את הרבבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת הארץ"ל ללימוד זהור "חק לישראל" דבר יום ביום

כפי שנדפס בספר "חק לישראל"

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

בלימוד הזוهر נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירויות עינים למען יוזץ הקורא בו,
ועתה קבלו מatanנו שלוחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגנו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחון לגורחותך, תלך לבטה דרך ורגל לא תגונך

*

כל הזכיות שמורות

ואין למכור או לScar או לקבל רוח עברו הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוهر העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל הרב **בנינו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רחוב שלמה 6 ירושלים)

לעילוי נשחת מוריינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי מרדכי בן מרים שרubb"י זיע"א

תפלה קודם למועד הזיהר

(קבלה מהאריז"ל)

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֶב הַרְחָמִים וְהַסְלִיחָות. מְזֻדִים
אֱנֹהָנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדָה וּבְהַשְׁתְּחוּיה,
שְׁקָרְבָּתֵנוּ לְתוֹרַתךְ וּלְעַבְדָתךְ עֲבוֹדַת הַקָּדָשׁ, וַיְנַתֵּת לנוּ חָלֵק בְּסֹדוֹת
תוֹרַתךְ הַקָּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חִינּוּ, אֲשֶׁר עֲשֵׂית עָמָנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
כֹּזה. עַל־כֵן אֱנֹהָנוּ מִפְּלִילִים תְּחִנּוּגִין לְפָנֶיךָ, שְׁתִמְחֹלֶל, וְתִסְלֶל, לְכָל
חַטָּאתֵינוּ וְעַזְוֹנוֹתֵינוּ, וְאֶל יְהִי עַזְוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכָן יְהִי רְצׁוֹן מִלְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִבְגֹּנוּ לְבַבֵּינוּ
לִירָאָתָה וְאַהֲבָתָה, וַתִּקְשִׁיב אַזְנֵיכָה לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהָה, וַתִּפְתַּח
לְבַבֵּינוּ הַעֲרֵל בְּסֹדוֹת תּוֹרַתךְ, וַיְהִי לְמַזְדָנוּ זֶה נְחַת רֹוח לְפָנֵי כִּסֵּא
כְּבָדָךְ בְּרִיחָנִיחָה. וַתִּאַצְּיל עַלְינּוּ אֹור מִקּוֹר נְשָׁמָתֵנוּ בְּכָל בְּחִינְתֵּינוּ,
וַשִּׁיטֵּנוּ צָצָה נִיצּוֹצָה עַבְדִּיקָה הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרִיךְ אֱלֹהָה
בְּעוֹלָם. וַיְצִוָּתֶם, וַיְצִוָּת אֲבוֹתֶם, וַיְצִוָּת תּוֹרַתְּכֶם, וַתִּמְימֹרְתֶּם, וַיִּקְרֹשְׁתֶּם,
יעַמֹּד לנוּ לְכָל נְפָשֵׁל בְּדִבְרִים אַלְוִי. וַיְזִכּוּתֶם תְּאֵיר עַיִינֵינוּ בָּמָה שָׁאנוּ
לוּמָדים. בָּמָאָמָר נְעִים זָמִירֹת יִשְׂרָאֵל "גָּל עַיִינִי וְאַבִּיטָה נְפָלָאות
מִתּוֹרַתְךָ". יְהִי לְרָצֹן אָמָרִי פִי וְהַגִּזּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צְוָרִי וְגֹאָלִי. פִי יְיָ
יְגַן חַכְמָה מִפְיוֹ דִעַת וְתִבְונָה:

תְּפִלָּה לְאַחֲרֵי לְמֹוד הַזֶּהֶר (יאמר בכוונת הלב)

**אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבֹתֵינוּ מֶלֶךְ רְחַמֵּן רְחַמְּנוּ רְחַמְּנוּ טֻוב וִמְּטוּב הַדָּרְשָׁן
לְנוּ. שׂוֹבֵה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רְחַמְּמִיחָה בְּגַלְל אֲבוֹת שְׁעָשָׂו
רְצָוֹנָה. בְּגַה בִּיתְךָ כְּבַתְחַלָּה וְכֹזֶגֶן מַקְדְּשָׁךָ עַל מִכּוֹנוֹ. וְהַרְאָנוּ בְּבָנֵינוּ
וְשְׁמַחֵנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהַשֵּׁב בְּהַנִּים לְעַבְזָדָתָם וְלוֹויִים לְדוֹבָגָם לְשִׁירָם
וְלְזָמָרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגַנְיוֹתָם. וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' לִירָא
וְלִאֱהָבָה אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא אָמֵן כֹּן יְהִי רָצֶן.**

כָּל אַחֲד וְאַחֲד יִזְבֶּה אֶת הַרְבִּים לְצַלְמָם וְלְחַלְקַת הַסְּפָרִים לְהַכְּפִיל
וּלְשִׁלְשָׁלֶשׁ זְכִיּוֹתֵיכֶם בְּאֲלֵפִים וּרְבָ� רְבָבָות. וְכָל הַמְּזֹבֶה אֶת
הַרְבִּים זֹבֶה לְבָנִים צְדִיקִים וְלְכָל הַהְבָּחוֹת הַרְשָׁבָ"י זִיעָ"א
הַצְדִיק אִינּוּ נוֹתֵן שָׁנָה לְעַיְנָיו בַּיּוֹם וּבַלְילָה עַד שְׁמוֹכִית הַרְשָׁעִים וּמִבְיאָם
שִׁישּׁוּבָו בְּתִשׁוֹבָה (זהר הקדוש, חלק א, ב).
אַיְלוֹ הַיּוֹ יְזָדָעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גָּדֵל הַשְּׁבָר לְהַחְזִיר חַבְרוֹ לְמוֹטֵב הַיּוֹ
רְזָדִיףִים אַחֲרֵיו תָּמִיד בְּמָוֹשְׁרָדָף אַחֲרֵי פָסָף וְזָהָב (זהר הקדוש פרשׁת
תרומָה קכח – קכט).

מִצְוָה שָׁאַתָּה רֹאָה שְׁבִנֵּי אָדָם נֹהָגִים בָּה קְלוֹת רָאשׁ וּמְעַט הַפּוֹה
שְׁפָקוּדִים אַוְתָה, הַפּוֹה מִצְוָה זוֹ בּוֹדָאי מִמּוֹתָנָת וּמִצְפָּה עַד כִּי יִבְחַר בָּה אִישׁ
בְּשֶׁר וַיֵּשֶׁר לְהַזְהֵר בָּה, וּלְעֹזֶר רְבִים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכִבּוֹד
קוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וּכְוֹ' (זהר הקדוש פרשׁת תרומָה, קב ה'ישר פרק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שָׁאַין לָהּ הַוֹּרֶשׁ וְאַיִן מִי שִׁיבְקָשׁ אַוְתָה תְּרִישָׁנָה לְפִי שְׁהִיא בְּמַתָּ
מִצְוָה, וּמִצְוָה שָׁאַין לָהּ רְזָדִיףִים רְדָף אַחֲרֵיהֶה לְעַשְׂוָתָה, שְׁהַמִּצְוָה מַקְטְּרָגָת
וְאוֹמְרָת פָּמוֹה גְּרוּעהַ אַנְכִי שְׁנַת עַלְמָתִי מַבְלִיל וּכְוֹ' (ספר חסידים אות ק"ה).

מקור המאמר בזוהר פרשת קרח דף קע ע"א-ב
גנות המחלוקת ומעלות השלים

ויהich קרח בנו יצחר בנו קחת בנו
לווי וגוי. רבי אבא פתח, (זהלום
ט) הונחים מזוהב ומפוז רב
ומתויקים מדבר ונפתח צופים.
כמה עליונים הם דברי התורה,
כמה מקובדים הם אהובים הם
למעלה, אהובים הם לכלם,
בגkol שם שם קדוש. וכל מי
שמשתדל בתורה, משתדל
בשם הקדוש ונצל מהכל. נצל
בעולם הזה, ונצל בעולם הבא.
בא וראה, כל מי שמשתדל
בתורה, אהו בعزيز התהים. כיון
שאהו בו - בכל אהו, שפטוב
(משל ג) עז חיים היא למוחזקים
בה וגוי.

רבי יצחק אמר, כל מי
שישתדל בתורה, יש לו חרות
מהכל, חרות ממיתה כמו
שאמרנו, משום שחירות שורה
עליו ואחווה בו. אלו ישראל
מתעדרים בתורה, נצלו מהכל,
ולא ימצאו בגלות. וזה שפטוב
(אלו) ישראל משמרין את התורה, נצלו מהכל,
ולא ימצאו בגלות. כתוב (שמות לב) חרות
על הלחות, אל תקורי חרות אלא
(אוקמי) באורייתא אשתח, אורייתא איה חילא
חרות. וחרות זו (באריתא) נמצאת בתורה. התורה היא כה הימין, כמו שנאמר (דברים לא) מימינו אש דת

ויהich קרח בנו יצחר בנו קחת בנו לוי וגוי. רבי אבא
פתח (זהלום ט) הונחים מזוהב ומפוז רב
ומתויקים מדבר ונפתח צופים. כמה עלאין פתגמי
אוריתא, כמה יקרים אינן תאיבין אינן לעילא,
תאיבין אינן לבלא. בגין דאין שמא קדישא. וכל
מן דاشתדר באורייתא, אשתדר בשמא קדישא,
ואשתזיב מכלא, אשתזיב בעלה מא דין, ואשתזיב
בעלה מא דאתה. תא חי, כל מן דاشתדר
באורייתא, אחד באילנא דתהי. בגין דאחד ביה,
בכלא אחד, דכתיב, (משלי ג) עז חיים היא למוחזקים
בה וגוי.

רבי יצחק אמר, כל מן דישתדר באורייתא, חירו
אית ליה מכלא, חירו ממיתה, כמה דאמרן.
 בגין דחירו עליה שרייא, ואחד ביה. אילו ישראל
מתעדרים באורייתא, ישתו בו מכלא, ולא ישתחוו
בגלות, ודא הוא דכתיב (ס"א אילו ישראל מנטרין אורייתא,
אשתזבו מכלא, ולא אשתחוו בgalotah כתיב) (שםות גב) חרות על
הלהחות, אל תקורי חרות אלא חירות. וחרות דא
(אוקמי) באורייתא אשתח, אורייתא איה חילא
חרות. וחרות זו (באריתא) נמצאת בתורה. התורה היא כה הימין, כמו שנאמר

דִימִינָא, בְמַה דָאַת אָמֵר

(דברים ג')

מִימִינוֹ אַשׁ דָת לָמוֹ,
וּשְׁמָלָא אֶתכְלֵיל בִימִינָא, מִאֵן דָעֲבֵיד יִמִינָא
שְׁמָלָא, וּשְׁמָלָא יִמִינָא, הָא אֲיַהוּ כָאַילוּ חַרְבִּ
עַלְמָא.

תָא חַזִי, אֶחָרֶן יִמִינָא. לִיוֹאי שְׁמָלָא, קָרָח בְּעֵי
לְמַעַבְרָה חַלּוֹפָא דִימִינָא לְשְׁמָלָא, בְגִין כֵּד
אֶתעָשָׂה. וְלֹא עוֹד אֵלָא דָאַשְׁתַבָּח בֵיהַ לִישְׁנָא בִישָׁא,
וְאֶתעָנֵש בְכָלָא. רַבִי יְהוּדָה אָמֵר, שְׁמָלָא אֶתכְלֵיל
תְדִיר בִימִינָא, קָרָח בְּעֵא לְאַחֲלָפָא תְקִינָא דְלַעַילָא
וְתָתָא, בְגִין כֵּד אֶתאָבֵיד מַעַילָא וְתָתָא.

וַיַּקְחַ קָרָח, מַאי וַיַּקְחַ.
נְסִיב עִיטָא בִישָׁא לְגַרְמִיה,
כָל דָרְדָף בְתַר דְלָאו דִילִיה, אֵיתָן עַרְיק
מִקְמִיה. וְלֹא עוֹד, אֵלָא מַה דָאַת בֵיהַ אֶתאָבֵיד
מַעַיה. קָרָח דָרְדָף בְתַר דְלָאו דִילִיה, דִילִיה אָבֵיד,
וְאַחֲרָא לֹא רֻוָת.

קָרָח אָזִיל בְמַחְלוֹקָת. מַאי מַחְלוֹקָת. פְלוֹגָתָא.
פְלוֹגָתָא דְלַעַילָא וְתָתָא. וּמִאֵן דְבִיעֵי
לְאַפְלָגָא תְקִינָא דְעַלְמָא, יְתָאָבֵיד מְבָלָהוּ עַלְמִינָא.
מַחְלוֹקָת, פְלוֹגָתָא דְשַׁלּוּם. וּמִאֵן דְפָלִיג עַל שְׁלּוּם,
פְלִיג עַל שְׁמָא

(ד' גַעַז ע"ב)

קְדִישָׁא, בְגִין דְשְׁמָא
קְדִישָׁא, שְׁלּוּם אַקְרֵי.

לָמוֹ. וְהַשְּׁמָאל גַכְלָל בִימִין. מֵי
שְׁעוֹשָׂה יִמִין שְׁמָאל וְשְׁמָאל
יִמִין, הַרִי הוּא בְאַלוּ מַחְרִיב
עוֹלָם.

בָא וְרַאַת, אֶחָרֶן יִמִין, לְזִים
שְׁמָאל. קָרָח רְצָה לְעַשּׂות
חַלּוֹף הַיְמִין לְשְׁמָאל, וּמִשּׁוּם
זֶה נָעַנְשָׂה. וְלֹא עוֹד, אֵלָא
שְׁנָמְצָא בּוּ לְשׂוֹן הָרָע, וּנָעַנְשָׂ
בְכָל. רַבִי יְהוּדָה אָמֵר, הַשְּׁמָאל
גַכְלָל תִמְדִיד בִימִין. קָרָח רְצָה
לְהַמְלִיף תְקוּנוֹ שְׁלָמָעָלה
וְלַמְטָה, בְגִלְלָה זֶה נָאָבֵד
מְלַמְעָלה וְלַמְטָה.

וַיַּקְחַ קָרָח. מַה זֶה וַיַּקְחַ?
עַצָּה רָעָה לְעַצְמוֹ. כָל מֵשְׁרוֹדָף
אַחֲרָה מַה שָׁאַינוּ שָׁלוֹ - זֶה בּוֹרָח
מִמְנָgo, וְלֹא עוֹד, אֵלָא מַה שִׁישָׂ
לֹז - נָאָבֵד מִמְnָgo. קָרָח דָרְדָף אַחֲרָ
מַה שָׁאַינוּ שָׁלוֹ - אַת שָׁלוֹ אָבֵד,
וְאַחֲרָ לֹא הָרְווֹת.

קָרָח הַלְךָ בְמַחְלָקָת. מַה זֶה
מַחְלָקָת? פְלוֹגָתָא. מַחְלָקָת
שְׁלָמָעָלה וְלַמְטָה. וּמֵשְׁרוֹצָה
לְחַלְקָה תְקוּנוֹ הָעוֹלָם, נָאָבֵד מְכָל
הָעוֹלָמוֹת. מַחְלָקָת הִיא מַחְלָקָת
שֶׁל הַשְּׁלּוּם, וּמֵשְׁחַולֵק עַל
הַשְּׁלּוּם חַולֵק עַל הַשָּׁם הַקָּדוֹש,
מִשּׁוּם שָׁשָׂם הַקָּדוֹש נִקְרָא
שֶׁלּוּם.

בָּא וְרַאֲהֶת, אֵין הָעוֹלָם עוֹמֵד
אֶלָּא עַל שְׁלוֹם. כִּשְׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, לֹא יָכַל
לְהַתְּקִים וְלֹעַמֶּד, עַד שְׁבָּא
וְהַשְּׁרָה עַלְיוֹ שְׁלוֹם, וְמַהוּ?
שְׁבָּת, שְׁהִיא שְׁלוֹם הַעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחִמּוֹנִים, וְאוֹעֵד וְהַתְּקִים
הָעוֹלָם. וּמֵשְׁחָוֵלְקָעַלְיוֹ, יָאַבֵּד
מִהָּעוֹלָם.

אַלְפָחָד חָלֵק עַל שְׁבָּת, שְׁהִיא
(במדבר ט) מִקְוַיָּשׁ עַצִּים. מֵי
אָוֹתָם עַצִּים? אָוֹתָם עַצִּים
אַחֲרִים, כְּמוֹ שָׁאָמְרָנוּ. וְאַלְוָ
דָּבְרִי (אלנונה) חָל, וְחָל בְּקָדְשׁ לֹא
שָׂוֶה, (מִכְאָן וְהַלְאָה דָבְרִי חָל בְּשְׁבָּת אָסָר
וְאָ) שְׁחָלֵק עַל שְׁלוֹם שְׁלָמָעָה.
רַبִּי יוֹסֵי אמר, כתוב (תהלים קיט)
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תּוֹרַתְךָ וְגַוּ.
הַמֹּרֶה הִיא שְׁלוֹם.

תֵּא חַזִּי, לִית עַלְמָא קָאִים אֶלָּא עַל שְׁלוֹם, כְּדֵ בְּרָא
קְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא, לֹא יְכַל לְאַתְקִימָא,
עַד דָּאתָא וְשָׁרָא עַלְיָהוּ שְׁלוֹם. וּמַאי הוּא. שְׁבָּת,
דָּאִדוּ שְׁלָמָא דְעַלְיאִ וְתָתָאִ, וּבְרִינוּ אַתְקִים עַלְמָא.
וּמַאן דְּפָלִיג עַלְיהָ, יְתָאַבֵּיד מַעַלְמָא.

צְלָפְחָד פָּלִיג עַל שְׁבָּת, דָהָה מִקְוַיָּשׁ עַצִּים.
וּמַאן אַיְנוֹן עַצִּים. אַיְנוֹן אַילְגַּיִן אַחֲרִגִּיִּן
כְּדָאָמָרָן. וּאַיְנוֹן מַלְיַן (ס"א אַילְגַּיִן) דְחֹלֶל, וְחֹלֶל בְּקָדְשׁ
לֹא שְׁרִיאָא, (מִכְאָן וְהַלְאָה מַיְלִי דְחֹלֶל בְּשְׁבָּת אָסָר וְגַדְאִי) דְּפָלִיג
עַל שְׁלָמָא דְעַלְמָא.

רַבִּי יוֹסֵי אמר, בתיב (תהלים קוט)
תּוֹרַתְךָ וְגַוּ. אַוְרִיִּתָּא הוּא שְׁלוֹם, דְכַתְּבִיבָּ
(משלי ג) וְכָל נִתְבּוֹתִיחָה שְׁלוֹם.

ספר אור הזוהר (עמוד 305)

פרק יא –

התנוגדות להזהר הקדוש

א) מי שאינו זוכה ללימוד תורה הח"ז מחתמת שאין חפץ, או הפט זדים או שאר מניעות, ידע
שְׁבָּל זה מחתמת שאין נפשו זוכה ונקייה, וישוב אל ה'שם וירחמו.
ואית נטירון אחרניין, בנונ נחשים ועקרבים ושרפים, ונטירון הוה טוב, דלא יעיל תפנו דלאו איה
ראוי למיעל. ואי לאו, כל חייניא הו עליון ברזין דאוריתא. ובגון דא מאן דאיהו חייניא, ויעיל
למנגד רזין דאוריתא, כמה מלacky חבלה דאתקריאו חזק ואפללה, נחשים ועקרבים היהת ברא
אתקריאו, ומבלבלו מחשבתיה, דלא יעיל לאתר דלאו דיליה.
אבל מאן דאיהו טוב, כל אלון נטירון אינו לנטיריה, ונטירון נעשה סניינור, וויעלון (ליה) לטוב הננוו,
וירמرون ליה מרנא, הא בר נש טוב וצדיק ירא שםים, בעי לאעלא קדרקה, אמר לנו, (תהלים קיה)
פתחו לי שעורי צדק אבא בם אוריה יה. והוא טוב הננוו ימיא לנו, פתחו ליה בהאי פרעה דאתקרי
אבקה, או בהאי פרעה דאיהי תשובה.

מקור המאמר בזוהר פרשת קרח זף קען ע"א-ב
הצדיקים יכולים לבטל גוזות

ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו'. (במדבר ז) **רבי חייא פתח** (משלי ט) **חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.** כמהイト להו לבני נשא. **לאסתפרא מוחובייהו,** ולגטרא עובדיהו, דהא בכמה זמגין עלמא אתהן, ובכל יומא יומא עובדין במתוקלא סלקין, ומושגיהין עליויהו לעילא, ואאתיבו קמייה. וכד עובדיהו לבני נשא, לא מתבשرون קמי מלפआ, סליק רוגזא, וдинא אתחער, הרא הוа דכתיב חמת מלך מלאכי מות, ועל דא בכל יומא יומא בשי בר נש לאודהרא מוחובי.

ואיש חכם יכפרנה, בשעתא דמאייריהון דдинין קיימין על עלמא, ורוגזא תלי, אי אשתחבח בדרא זבא דרישים לעילא, קדשא בריך הוא אשגח ביה, ואשתבח רוגזא. למלכא דארתגרו על עבוזו, והוה תבע על סנטירא למעד ביה דין, אדהבי עאל רחימה דמלפआ, וקם קמייה, כיון דחמא ליה מלבא, אתגהירו אנפו. שארי ההוא רחימה דמלכא לאשתעי בהדייה, ומלבא חדי.

אורד פניו. נשאר אותו אהוב המלך לדבר אותו, והמלא שמה. אחר כן כשהגיע השוטר וראה פניו

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היום" ניתן לקבל בחינם לזכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב'ב

ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו'. רבי חייא פתח, (משל ט) **חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.** כמהイト להם לבני אדם לפחד מחתיהם ולשרם מעשיהם, שחרי בכמה זמנים העולם נדוץ, ובכל יום ויום המעשים עולמים בمشקל, ומושגיהם עליהם למטה ונכתבים לפניו. וכשהמעשי בני אדם לא כשרים לפניו המלך, עולה הרגוז ומתעורר הדין. זהו שפטוב חמת מלך מלאכי מות, ועל זה בכל יום ויום צריך אדם להזכיר מחתאיו.

ואיש חכם יכפרנה. בשעה שבعلي הדינים עומדים על העולם והרgeo תלוי - אם יש בדור צדיק שרשום למטה, התקדוש ברוך הוא משגית עלייו ושוכן הרגוז. למלך שרגנו על עבדינו, והיה טובע את השוטר המוציא לפועל לעשות דין. בין פך נכנס אהוב המלך ועמד לפניו. כיון שראה אותו המלך,

של המלך שמחים, הסטלאק והמלך לו ולא עשה דיין. ואז אותו אהוב המלך בקש מהמלך על עבדיו, ומכפר להם. ומשום זה, איש חכם יכפרנה.

גם כאן, כשבשה ראה רגנו תלוי, מיד - ויאמר משה אל אהרן, משומ שהוא שושבין המלכה, וקטרת עולה רק בידך, שהוא מרבה שלום בעולם וקיים קשר האמונה. קטרת, תרי פרשוויה, שמה שמלعلا ושלמטה, קשר האמונה, סלוק הרגנו. זהו שכתבו (משלנו) שמן וקטרת ישמה לב. ואז - איש חכם יכפרנה, נקה ויתהר אותו רגנו, ורוחמים מתעוררים.

רבי אלעזר אמר, (במדבר ז) אל תבריתו את שבט משפט הכהני מתוך הלוים, משומ שם גוץ ושרש הלוים. וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו, שאריך הכהן לתקנם. שאף על גב שהם קרובים לקדש, לא יכנס אלא רק בתיקון הכהן, שהוא יודע סימן שיגינו אליו, ולא יותר. וכשמכסים לכלי הקדש, או שורה כסוי אחר, אסור להם להתקרב ולראות, שהרי דבר בחשאי אין להם אלא לכהן, (על זה שדבריהם קול).

לבדה בך אתה סנטירא, הוא אנפוי דמלכא חדאן, אסתלאק ואויל ליה, ולא עביד דינא. ובדין, ההוא רחימא בעי למלא עבדוי, ומכפר להו. ובגין לך, איש חכם יכפרנה.

אוף הבא, בך חמא משה דרוגזא היה (דב גמ"ז ע"ב) תלי, מיד ויאמר משה אל אהרן, בגין דאיהו שושבינה דמטרוגנטא, וקטרת לא סלקא אלא בידו, דאיהו אסגי שלמא בעלה, וקשר קטרא דמיהמנותא. קטרת, הוא איקמו, חזרה ותטא, קשורה דמיהמנותא, סליקו דרוגזא, הרא הו דכתיב, (משלנו) שמן וקטרת ישמה לב, ובדין איש חכם יכפרנה, נקי וידפי לההוא רוגזא, ורוחמים מתערין.

רבי אלעזר (נ"א רבי אבא) אמר, (במדבר ז) אל תבריתו את שבט משפט הכהני מתוך הלוים, בגין דאינו גוץ ושרש דליוא. וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו, דבמי כהנא לא תקנא להו, דאף על גב דקריבין איינו לקודשא, לא יעלו אלא בתקנא דכהנא, וזה ידע סימנא דימטו לגבייה, ולא יתר. ובדר מאכפיא למני קדרשא, בדין כפויו אחרא טרי, ואסיר לוין לקרבא למחימי, דהא מלה בחשי לא אית לגבייה, אלא לכהנא, (על ד) דמלחה דלהון בעבדא דלהון ברזא ובחשיoliyi לא רמא קלא. וממשיהם בסוד ובחשי, וללוים להרים קו.

בגין כה בְּהֵנִי בְּחַשָּׁאי וּבָרֶזָא, וְעַל דָא אֲסִיר לֹן חִמְרָא, דְּחִמְרָא לְאַרְמָא קָלָא, וְלִגְלָאָה רִזְוָן אַיְהוּ. **בגין** כה לְיוֹאֵי אַתְמָסְרוֹ לְאַרְמָא קָלָא, דְּהָא בְּדִינָא אַתְּאָחָד, דִּינָא בְּאַתְגָּלִילִיא אַיְהוּ, וְלְפָרְסָמָא מְלָה קְמִי כָּלָא. אַבְלָא בְּהֵנָא, כָּל מְלָוי בָּרֶזָא וּבְחַשָּׁאי, וְלָאו בְּאַתְגָּלִילִיא (סִימְנָא דְכָלָא שְׁמָאֵל הַתָּהָא דָזָה, וַיְמִין מַקְרָבָת). **בגין** דְּאַיְהוּ יִמְינָא.

בְּגַלְלָה זוּ כְהָנִים בְּחַשָּׁאי וּבְסָוד, וְעַל זוּ אֲסֹור לְהָם יִזְוֹן, שְׁנִינוּ לְהַרְמָת קָול וּלְגָלוּי סָוד הַוָּא. בְּגַלְלָה זוּ לוּיָם נִמְסְרוֹ לְהַרְמָת קָול, שְׁהָרִי בְּדִין נְאַחֲזִים, דִין בְּגָלוּי הַוָּא וּלְפָרָסָם דָבָר לִפְנֵי הַכָּל. אַבְלָא כְהָנוּ, כָל דְּבָרָיו בְּסָוד וּבְחַשָּׁאי, וְלָא בְּגָלוּי. (סִימְנָה הַכָּל - שמאל הַתָּהָא דָזָה, וַיְמִין מַקְרָבָת) **משום שהוא ימין.**

ספר אור הזוהר (עמוד 305)

ב) מי ששותע לדברי מスピים ומידחים שלא למד חכמה נסתירה זו – או מי שקים עליון מפריעים, שלא למד זהר הקדוש וחכמת הקבלה, והוא אין יכול לעמוד נגדם ונמשך אחריהם רחמנא ליצלו, ידע כי נפשו אינה טהורת ונקייה

מי שאיןו זוכה ללימוד הקדוש הזה, או שדרעתו ונפשו אינה חפצאה זהה, או שיש לו מניעות ועקבות שווים שלא למד למורדים הללו, וכל שבון מי ששותע לדברי מスピים ומידחים שלא למד חכמה נסתירה זו, או מי שקים עליון מפריעים, רוץ להומר שלא למד זהר הקדוש וחכמת הקבלה, והוא אין יכול לעמוד נגדם ונמשך אחריהם רחמנא ליצלו, ידע כי נפשו אינה טהורת ונקייה, ועל ידי זה כל אלו הנפרעים שלוטין עליו למנעו מן הלמוד הקדוש הזה, שלא יזכה להבמס אל תקרש פגימה מפני שאיןו ראוי זהה.

ולבן יראה לחוס על נפשו ויימד על נפשו בכל כחותו, להתגבר ולשוב בתשובה שלמה ולשבר כל הטעפים ומהচזות שמבידילים בין לבין קונו, ואנו יזכה לפנס ליה השער להשם אשר צדיקים וטהורי נפש וישראל לב יבואו בו.

ג) פנימיות התורה היא גליי יקרה רקדשא בריך הוא

יקרא רקדשא בריך הוא [שהיא סוד פנימיות התורה, או החכמה לאו איה אלא לאנו הידיעו אחריו ומחייב בה באורה קשות ברקא יאות]. (וher חלק א' דף צ"ה. בסתר תורה)

סתימי דאוריתא, קדשי עליוןינו ירטון לה, ואתגליא בשאר בני עולם. (וher חלק ג' ע"ב:)

ד) בזוהר מכם נשמות הצדיקים ואנשי מדות, והארמים נדחים ממנה
והאי חבורא הוא בוניא דתבתה נח דאתכנש בה כל מין ומין, הבי מתכנשון בהאי חבורא כל נשמתו
צדיקיא ואנשי מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבואו בו, ואחרניון דלא
צדיקים, אתדרתון מתקפן. ובכד אתגליא האי חבורא בעולם, סגיאן מתכנשון לנבה, דאתמר בהון
(דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגנו, ואת אשר איננו פה בהאי חבורא עטנו הום. ועלחו אתמר
(גניאל יב) ומצדייק חרבבים בכוכבים לעולם וער, כאן כוכביה דיהון קימין לעלים ולעלמי עולםיא.

(פוקמי וזה קרש ה' ע"ב עמ' ד)

ה) ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתקנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא.

וmeshbelim ייהו בזוהר הרקיע. אלין אינון דקה משטדלין בזוהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאייהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולומני אחד מעיר, ושנים ממושפה. דבחון
יתקיים (שמות א) כל הבנו היולד תשליקוהו. ודא אוריה דספרא דא.

(וher חלק ג' דף ק"ג: ביעזא מהימנא)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היום"
ניתן לקבל בחינם לזכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב'ב'.

מקור המאמר בזוהר פרשיות קרח דף קע ע"ב קע ע"א
החתה הוא המביא יסורים לאדם

רבי יהודה פתח, (איוב ז) **שמעו חכמים מלוי וזרעים האזינו לי.**
מה כתיב (איוב זב) **ובשלשת רציו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וגו.** דהא אינון הו אמרין מלין, ואיוב לא היה אתנחים עליו. מהכא אוליפנא, מאן דעתל לנחמא לאבל, בעי ליפרא מלין בקדמיתה, (דנ"ע נ"א) דהא חבריא דאיוב הוא אמרי מלוי קשות, אבל לנחמא ליה לאו, בגין דבעי מלין דאייה יודיע עלייהו, באורה קשות) וכדין יקבל עלייה דין, יודיע למלפה קדישא עלייה. מה כתיב, (איוב זב) **ואליהו חפה את איוב בדברים וגו.** דאודי לבתר לקודשא בריך הוא, **וקוביל עלייה דין דשמייא.**

תא חי, כתיב (איוב ז) **לכן אנשי לבב שמעו לי חיללה לאיל מרשות-ברוך-הוא וקיבלו עליון דין שמים.**
בא וראה, כתוב (איוב ז) **לכן אנשי לבב שמעו לי חיללה לאיל מרשות ושדי מעיל.** לכן אנשי לבב שמעו לי, שלמים בכל להבחן דברים. חיללה לאיל זועם בכל יום. ושדי מעיל, דא סמיך לכבלא דא, (דהא אוקמונת) **אל שדי.** (איוב ז) **כפי פועל אדם ישלם לו,** ערם בכל יום. ושדי מעיל, זה סמזה בנגד זה, (הרי פרשוה) אל שדי.

לו, הָא בֶּר נְשׁ אֹזֵל בְּהַאי עַלְמָא, וְעַבִּיד עֲבִידָתָו
וְחַטֵּי קְפֵי מָאִרִיה, הַהְיוֹא עַזְבָּדָא תְּלִיא עַלְיה,
לְשַׁלְמָא לִיה דִינָא, הַדָּא הַיָּא דְכִתְבֵּבְכִי פּוּעַל
אָדָם יִשְׁלָם לו, הַהְיוֹא עַזְבָּדָא יִשְׁלָם לו.

וְעַם כָּל דָא, אִם יִשְׁים אַלְיוֹ לְבוֹ, כִּיּוֹן דָבָר נְשׁ שְׂנִי
לְבִיה וּרְעִוִיתְיה לְאַתְבָּא קְפֵי מָאִרִיה, בְּדִין אֶל
אֱלֹהִי הַרְוִיחָות רָוחו וּגְשֻׁמָתוֹ אַלְיוֹ יִאָסָוף לְאַתְצְרָא
בְּצָרוֹא דְחִיִי, וְלֹא שְׁבֵיק לְנֶפֶשְׁיה לְבָר, לְאַתְדָנָא
בְּדִינָא אַחֲרָא.

אָדָם הַוְלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְעֹשֶׂה
מְעַשָּׂיו וְחוּטָא לְפָנֵי רְבּוֹנוֹ, אָתוֹ
מְעַשָּׂה תָּלִוי עַלְיוֹ לְשִׁלְםָם לוֹ דִין.
זֶה שְׁכַתּוֹב כִּי פָעַל אָדָם יִשְׁלָם
לו, אָתוֹ מְעַשָּׂה יִשְׁלָם לו.

וְעַם כָּל זֶה - אִם יִשְׁים אַלְיוֹ
לְבָבוֹ. כִּיּוֹן שְׁהָאָדָם שֵׁם לְבָבוֹ
וְרְצֹנוֹ לְשׁוֹב לְפָנֵי רְבּוֹנוֹ, אֹז אֶל
אֱלֹהִי הַרוּחָת רָוחו וּגְשֻׁמָתוֹ אַלְיוֹ
יִאָסָף לְהַצְרָר בְּצֹרֶר הַתְּיִימִים,
וְלֹא מְשָׁאֵר נְפָשָׁו בְּחֹזֶק לְהַדּוֹן
בְּדִין אַחֲרָא.

ספר אור הוזר (עמוד 307)

ו) כופרים לנMRI בכל דברי הוזר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחייבים פניהם ואומרים שככל ספר הוזר הקדוש והתקנים לא יצא מפי רבינו שמעון בר יוחאי וחבריו – כל בר דעת מבין שדברי הוזר הקדוש והתקנים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבורה ונורא מאד הכל רואים ומבינים כל מי שיש לו מה בקדרכו, שאյ אפשר לנלוות תורת קדשו ונוראה בזאת כי אם מן השמים, על ידי נביאת פנים בפנים שהוא משה רבינו. ובפרט כל הסודות העצומות והנסכנות שבקבר התחליו לנלוות התנאים והצדיקים הקדומים אשר תספור שערות האדם, ורואים עין בעין כי רוח השם דבר בם, כי אי אפשר לנלוות בזאת בשכל אנושי בשום אופן.

וככל השבעים פנים שהתחילה לנלוות מעט דמעט מהם, וככל מה שנגע משה רבינו בארכיעים ימים שלוש פעמים, לחם לא אכל ומים לא שתה, שלא נשמע מעולם שהיה נמצא איש בזה בקדשה בזאת שלא יכול ולא ישתח ארבעים ימים רצופים וכל הנוראות העצומות אלה והאותות והמוספות וכל המורא הנadol אשר עשה משה וכו'. הכל באשר לכלם רוצים להסתיר ולהעלם ולומר שהכל מרמז על דברי חכמת היענים אריסטו ותחריו יפה שם וכו'. וכל זה הוא בחינת בלעם בחינת מצח הנחש שרש חכמת הטבע וכו'.

עד שזו סמוֹך גָּלוּ נְבּוֹתָם לעין כל ומדפסים בקריחם הרעים, שפוגרים לנMRI בכל דברי הוזר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחייבים פניהם ואומרים שככל ספר הוזר הקדוש והתקנים לא יצא מפי רבינו שמעון בר יוחאי וחבריו, והרפישו אליו קrho על זה וכו'. אשר כל בר דעת מבין שדברי הוזר הקדוש והתקנים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבורה ונורא מאד שהופיע על צדיק קדוש במוֹתוֹ שהוא רבינו שמעון בר יוחאי ובנו שיבשו שלוש עשרה שנים במערה וכו'.

ו) וכן בתבי הארץ זכרונו לברכה, שאי אפשר בשכל אנושי לנלוות חדיושים והתגלות באלה וכו', והם רוצים לערוך ולסתור חס ושלום בנינים נשגבים באלה, לא תהא בזאת בישראל. וכן בתבי הארץ זכרונו לברכה, כמו שאיתה בהקדמת ה'ען חיים', שככל מי שישתכל בו באמת, יעד שאי אפשר בשכל אנושי לנלוות חדיושים והתגלות באלה וכו', והם רוצים לערוך ולסתור חס ושלום בנינים נשגבים באלה, לא תהא בזאת בישראל.

(ספר לקוטי הילכות למוריינו הרבה רבינו נתן מברסלב, הלכות ברכות השמר הלכה ה, אות עב)

מקור המאמר בזוהר פרשת תורומה זף קעה ע"א
מעלת מארי דחושבנא

בָּא וְרִיאָה, כֵּל אֲשֶׁר תַּמְצֵא יְדָךְ לְעֹשָׂת בְּכָחָךְ עֲשָׂה, זֶה שְׁצָרִיךְ אָדָם לְהַכְּלִיל שְׁמָאל בִּימֵין, וְכֵל מַה שַׁהְוָא עֹשֶׂה צְרִיךְ לוֹ שְׁלָא יְהִי, אֶלָּא כְּלָוִילִים בִּימֵין. כֵּל אֲשֶׁר תַּמְצֵא יְדָךְ - זוֹ הַשְּׁמָאל. לְעֹשָׂת בְּכָחָךְ - זֶה הַימֵין, כַּמוֹ שְׁנָאָמָר (שמות ט) יְמִינָה ה' נָאָרִי בְּפִתְחָה. וְכִיּוֹן שַׁהְאָדָם יוֹזֵה רַכְלֵל מַעֲשָׂיו יְהִי לְצָדִיק יְמֵין וַיַּכְלִיל שְׁמָאל בִּימֵין, אוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׂוֶה בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיַּכְנֵס אֹתוֹ אֶלְיוֹן לְאֹתוֹ הַעוֹלָם הַבָּא.

וְלֹא יַאֲמֵר אָדָם, בְּשָׁעָה שַׁאֲבָא לְאֹתוֹ עַוְלָם, אוֹ אַתְּבָעַ מַהְמָּלָה רְחִימִים וְאַשּׁוֹב לִפְנֵינוּ, אֶלָּא - כִּי אֵין מַעֲשָׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה, אַחֲרַ שִׁיסְטֵלֵק אָדָם מִהַּעוֹלָם הַזֶּה. אֶלָּא אִם רֹצֶחֶת אָדָם שְׁהַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ יָאִיר לוֹ לְאֹתוֹ עַוְלָם וַיַּתֵּן לוֹ חָלֵק בְּעוֹלָם הַבָּא, יִשְׁתַּדֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהַכְּלִיל מַעֲשָׂיו בִּימֵין, וְכֵל מַעֲשָׂיו יְהִי לִשְׁם הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שְׁהָרִי לְאַחֲרַ פְּשִׁיתְבָּסָס מִהַּעוֹלָם הַזֶּה לְהַדּוֹן בְּדִין הַקְשָׁה בְּדִין הַגִּיהָם, אֵין שֵׁם עָצָה וְחַכְמָה וְשְׁכָל לְהַגְּזֵל מִן הַדִּין.

תֵּא חַזִּי, כֵּל אֲשֶׁר תַּמְצֵא יְדָךְ לְעֹשָׂת בְּכָחָךְ עֲשָׂה, דָא הוּא דְּבָעֵי בָּר נְשׁ לְאַכְלָלָא שְׁמָאָלָא בִּימֵנָה, וְכֵל מַה דָּהּוּא עֲבֵיד, מִבְּעֵי לִיה דָלָא יְהֻזָּן אֶלָּא כְּלִילָן בִּימֵנָה. כֵּל אֲשֶׁר תַּמְצֵא יְדָךְ, דָא שְׁמָאָלָא. לְעֹשָׂת בְּכָחָךְ: דָא הוּא יְמִינָה, בִּמְהַדְּתָה דָא אָמָר (שמות ט) יְמִינָה יְיַי נָאָרִי בְּפִתְחָה. וְכִיּוֹן דָבָר נְשׁ יְזִדְהָר דָכְלָל עֲזָבְדָוִי יְהֻזָּן לְסִטְרָא דִימֵנָה, וַיַּכְלִיל שְׁמָאָלָא בִּימֵנָה, כְּדִין קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא שָׁאָרִי בְּגֻווָה בְּהָאִי עַלְמָא, וַיַּכְנִישׁ לִיה לְגַבְיהָ לְהַהְוָא עַלְמָא דָאָתִי.

וְלֹא יַמְפֵא בָּר נְשׁ בְּשַׁעַתָּא דָאָתִינָא לְהַהְוָא עַלְמָא, כְּדִין אַתְּבָעַ מִן מַלְכָא רְחִמי, וַיַּתְּבוֹחַ קְמִיהָ, אֶלָּא כִּי אֵין מַעֲשָׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה, בְּתַר דִּיסְתַּלְקָה בָּר נְשׁ מַהְאִי עַלְמָא, אֶלָּא אֵי בְּעֵי בָּר נְשׁ, דַּמְלָכָא קְדִישָׁא יְגִהּוּר לִיה לְהַהְוָא עַלְמָא, וַיַּתֵּן לִיהְיָה חֹלְקָה לְעַלְמָא דָאָתִי, יִשְׁתַּדֵּל בְּהָאִי עַלְמָא, לְאַכְלָלָא עֲזָבְדָוִי בִּימֵנָה, וְכֵל עֲזָבְדָוִי יְהֻזָּן לְשָׁמָא דְּקְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דָהּא לְבַתֵּר כֵּד יִתְּבָנֵשׁ מַהְאִי עַלְמָא, לְאַתְּדָנָא בְּדִינָא תְּקִיפָא, בְּדִינָא דְּגִיהָם, לִיתְפִּנְךְ עִיטָּא וְחַכְמָה וְסִכְלָתָנוּ לְאַשְׁתּוּבָא מִן דִינָא.

דבר אחר כי אין מעשה וחשבון וידעת וחכמה בשאל. בדין, אית ביה מדורין על מדורין. מדורא תחתה שאול. מדורא תחתה מציה, אבדון. וזה סמיך לך. מאן דנחת לשלו, ידונין ליה ומתרן יצפאי וועללה. הרא הוא רכתיב, (שモאל א ב) מורייד שאול ויעל. ומאן דנחת לאבדון,תו לא סליק לעלמיין.

מאן דאית ביה עובדא טבא, או דאייהו (ס"א אי טבא אייה) מארי דחוישנא, הא אוקמייה דבכל ליליא וליליא עד לא ישכב, ועד לא נאים, בעי בר נש למעד חשבנא מעובדי דעדר כל ההוא יומא, ויתוב מגיהו, ובעי עלייהו רחמי. מאי טעמא בההייה שעטה. בגין בההייה שעטה אילנא דמותא שארי בעלמא, וכל בני עולם טעמן טעמא דמותא, ובעי בההייה שעטה למעד חשבנא מעובדי, ווידי עלייהו, בגין דאייה שעטה דמותא, ואליין אקרזן מארי דחוישנא.

וכן מאן דאשタル בידעת ובחכמה למנדע למאיריה, פה יעברון ליה לאסתבה ולאסתכלא באינז חיבורין דאתטרידו בדין, ובדרגא לשאול, וכלהו צוחין מאינז הרגין, הוא לא ישחרר תפמן, ולא שנטרכו בדין וברגת השאל, וכלם צוחים מאיתן דרגות - הוא לא ישאר שם ולא ימצא ביןיהם,

דבר אחר כי אין מעשה וחשבון וידעת וחכמה בשאל - בדין יש בו מדורים על מדורים; מדור תחתון שאל, מדור תחתון ממענו אבדון, וזה סמוך לה. מי שיורד לשאול, ידונו אותו, ומהם יצפאי וועללה. זה שכתבו (שモאל א ב) מורייד שאול ויעל. מי שיורד לאבדון, שב לא עוללה לעולמים.

מי שיש בו מעשה טוב או שהוא (אם טוב הוא) בעל חשבון, הרי בארות, שבכל לילה ולילה טרם ישכב וטרם יישן, צരיך אדם לעשות חשבון ממעשי שעה כל אותו יום, וישוב מהם ויבקש עליהם רחמים. מה הטעם באotta השעה? משום שבאותה שעה עז המתות שורה בעולם, וכל בני העולם טובעים טעם המתות, וצരיך באotta השעה לעשיות חשבון מעשי ווידה עליהם, משום שאotta השעה של המתות, ואלה נקראים בעלי חשבון.

וכן מי שמשתדל בידעת ובחכמה לדעת את רבונו, כשייעברו אותו לחוזות ולהסתכל באוטם רשעים שנטרדו בדין וברגת השאל, וכלם צוחים מאיתן דרגות - הוא לא ישאר שם ולא ימצא ביןיהם,

ועל זה אין מעשה וחשבון
ודעת בשאול, ולא ימצא אלא
למעלה למעלה, במקומם שכמה
אורות ומנורות וכמה כסופים
שורים שם, והקדוש ברוך הוא
בא (בג) (ומשתוקך לו) להשתעשע
עם שאר הצדיקים שבגן עדן.
אשרי חלק הצדיקים בעולם
הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב
(תהלים קמ) אד צדיקים יודו לשמח
ישבו רשעים את פניהם.

ישתבח בינויה, ועל דא אין מעשה וחשבון ודרעת
וחכמה בשאול, ולא ישתבח אלא לעילא לעילא,
באתר דבמה נהוריין ובוציניין, ובמה בסופין שארון
ביה, וקידשא בריך הואathy (ס"א ותאב לה)
לאשתעשע עם שאר צדיקיא די בגין עדן. זפאה
חולקיהן דעתיךיא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי,
עליהו כתיב (תהלים קמ) אד צדיקים יודו לשמח ישבו
ישרים את פניך.

ספר אור הזוהר (עמוד 309)

פרק יב –

העלם ונגלי הזוהר

א) מודיע נתגלה הזוהר משנת ה' ר"ז ואילך?

דע כי גורה חכמו יתברך שבחור ספר הזוהר לא יתגלה אלא בדרך שמעון בן יוחאי עליו השלום ועל ידו, ונגורה גורה בפמלייא של מעלה של הרב שמעון בן יוחאי ורבוי אלעזר בנו לא יתעסקו בזאת החכמה בפרוטם עד הדור האחרון דורו של משה בן דוד. והכי איתא בתקוני בחרבה מקומות, שאליו הסודות לא יתגלו עד דרא דיתמי מלכאה משיחא, ובמקומות אחר אמר ובעונות האי חבורא יתגלו מלכאה משיחא, רוזה אומר בדור האחרון בשל המתעסקים בחבור הזוהר יתגלו מלכאה משיחא.

ומצאתי בתיב, כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בנגלי, היה לנו קצת, עד תשלום שנית ה' ר"ז, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והתרה הגורה והרשויות נתונה להתעסק בספר הזוהר. וממשנת הש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברובים גודלים וקטנים פרטיא ברשיא מהמןנא. ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בוכות אחר, אין ראוי להתרישל.

[ונען עוד בהקדמת מוריינו הרב חיים ויטאל וכותבו יגון עליינו אמר לעז חיים] (הקדמת ספר אור החכמה)

ב) כל אחד ואחד מחייב לתקן נפשו ורוחו ונשנותו, אותו ואת כל העולים עליו, ברי אורתיא –
והתעסקות דברי הזוהר והתקונים על פי דברי מוריינו ורבינו הרב האר"י זכרונו לברכה –
אין בטולם ובערום של הקלות אלא בלמוד הקבלה על פי עולם התקון

הרבי שמעון בן יוחאי סוד בוצנא קדישא מן הרואי היה לישות תקון העולם כמו עקיבא עם מסירת נפשכו, בהימנותא דקודשא בריך הוא ושכינתי וכל פמלייא דיליה בצוותיו ושכינתי מהימנא ואליהו וכל נשמותיו דעתיקיא מן ענן, והוא היה מתყון כל הדור בימי כו, ושליח הקדוש ברוך הוא האור הנadol היה דוקא באלו החמייש מתוך החשך הנadol שהוא יומא של הו"ד, בסוד כל היום ר"יה, אור הנadol אוור שבעת הימים, להגן עליינו ולהצל אוננו מבל המקרים על ידי לימוד ר"זון דאוריתא כו, ואם לא היה מנהה לנו ר"זון דאוריתא את ספרי הזוהר וכו', היה חס ושלום חווירין עליינו לתהו ובהו מפני התגברות הדרינס באלו החמייש כו, ופתח רבינו שמעון בן יוחאי את האורות העליונות להoir ולהגן עליינו, והגיה ברוכה לדורות אחרים כו.

מקור המאמר בזוהר פרשת קרח זט קעה ע"א-ב
סוד עבודה הלוים במקדש

וְעַבֵּד הָלֹוי הוּא אֶת עֲבוֹדַת אַהֲל מִזְבֵּחַ וְגַו. (במדבר יז) **רְبִי אָבָא פָּרָתָח,** (ישעיה ט) **הַיּוֹשֵׁב עַל חֽוֹג הָאָרֶץ וְגַו.** **תֵּא חַזֵּי,** כְּדֵבָעַ קָדְשָׂא בְּרִיךְ הָוּא לְמַבְּרִי עַלְמָא,

(ס"א כְּדֵסְלִיק בְּרֻעּוֹתָא קְפִיה קָדְשָׂא בְּרִיךְ הָוּא לְמַבְּרִי עַלְמָא בְּאוֹרְיִיתָא. (ס"א כְּדֵסְלִיק בְּרֻעּוֹתָא קְפִיה קָדְשָׂא בְּרִיךְ הָוּא לְמַבְּרִי עַלְמָא אַשְׁתְּכָל בְּאוֹרְיִיתָא וּבְרָא לִיא)

וּבָה אַשְׁתְּכָלָל. הַדָּא הָוּא דְכִתְיב, (משלי ז) **בְּהַכְינֹו שְׁמִים שֵׁם אָנֵי.** וּכְתִיב (משלי ז) **וְאַחֲרֵיה אַצְלוֹ אָמֵן.** וְהָא אַוְקְמוֹתָה, **אֶל תִּקְרֵי אָמֵן,**

אֶלְאָ אָמֵן.

כְּדֵא תִּקְרֵי לְמַבְּרִי אָדָם, וְהָא אַתְּמָר, אַמְרָה תֹּרֶה וּכְיַי לְמַגְנָא אַתְּקְרִיאַת אָרְךָ אַפְּוִים וּרְבָּחֶסֶד. בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא דְגַפֵּיק אָדָם לְעַלְמָא, הָוּה זַיו פְּרַצּוֹפָא דִילְיָה מְעִילָא וּמְתַתָּא, וְהָוּ דְחָלִין מְגִיה כָּל בְּרִין, וְאַוְקְמוֹתָה. תֵּא חַזֵּי, לֹא אַתְּקִים עַלְמָא, וְלֹא אַשְׁתְּלִים, עד הַהְיָה שְׁעַתָּא דְגַפֵּיק אָדָם בְּשַׁלְimo דְכָלָא, וְאַתְּקָדֵש יוֹמָא, וְאַתְּהִקְזָן בְּרִסְיָא קְדִישָׁא לְמַלְכָא, כְּדִין אַשְׁתְּלִימָו עַלְאי וְתַתָּאי, וְאַשְׁתְּבָחוּ חִדוֹן בְּכָלְהוּ עַלְמָין.

הַשְׁתָּלָמוּ עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וּנְמַצְאֵו שְׁמָחוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היום" ניתן לקבל בחינם לזכות הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב'יב'

וְעַבֵּד הָלֹוי הוּא אֶת עֲבוֹדַת אַהֲל מִזְבֵּחַ וְגַו.

רְבִי אָבָא פָּתָח, (ישעיה ט) **הַיּוֹשֵׁב עַל חֽוֹג הָאָרֶץ וְגַו.** בא וּרְאָה, **כְּשַׁרְצָה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְבָרָא הָעוֹלָם,** עַלה בְּרִצּוֹן לִפְנֵי וּבְרָא אֹתוֹ בְּתֹרֶה, (כְּשַׁלְהָ בְּרִצּוֹן לִפְנֵי תְּקֹדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָרָא הָעוֹלָם, הַסְּתָכֵל בְּתֹרֶה וּבְרָא אֹתוֹ) וּבָה נִתְהַזֵּן. זֶהוּ שְׁבַתּוֹב (משלי ח) **בְּהַכְינֹו שְׁמִים שֵׁם אָנֵי.** וּכְתִוב (שם) **וְאַחֲרֵיה אַצְלוֹ אָמֵן.** וְהָרִי הַקִּימָג, **אֶל תִּקְרֵי אָמֵן אֶלְאָ אָמֵן.**

כְּשַׁבָּא לְבָרָא אָדָם, וְהָרִי נִתְבָּאָר, אַמְרָה תֹּרֶה וּכְיַי לְחַנְמָנָה נִקְרָאת אָרְךָ אַפְּוִים וּרְבָּחֶסֶד? בְּאַוְתָה שְׁעָה שִׁיצָא אָדָם לְעוֹלָם, הָיָה זַיו פְּרַצּוֹפָו מְלַמְעָלָה וּמְלַמְטָה, וְהָיָו פּוֹתְדִים מִמְנוּ כָּל תְּבִרִiot, וּפְרִשּׁוֹתָה. בא וּרְאָה, לֹא הַתְּקִים הָעוֹלָם וְלֹא הַשְּׁלָם עַד אַוְתָה שְׁעָה שִׁיצָא אָדָם בְּשַׁלְimo הַכָּל, וְהַתְּקִדְשָׁה הַיּוֹם וּנִתְהַזֵּן כְּסָא קְדוֹשׁ לְמַלְךָ, אֶזְרָחָה עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וּנְמַצְאֵו שְׁמָחוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

באותה שעה שרצה היום להתקדש, היו יוצאים רוחות של השדים להבראות גופם, והתקדש היום ולא נבראו, ונשאר העולם כמו שנפוגם מפלאכתו ומסתובב (ונחסר). כיון שהתקדשו ישראל ונשלמו בדרגותיהם ונמצאו לוים מצד השמאלי, כאשר (א) נשלם אותו גם של העולם שמצד שמאל.

ועל זה צריכים הלויים להטהרה, ואו הכל נכלל בימין והעולם לא נפגם, ומשום לכך כתוב, ועבד הלוי הוא. הוא השלים הצד שמאל, והוא השלים לפגם העולם. ואפלו אותו הצד צפון העולם. שנשאר חסר בעולם, כשברא הקדוש ברוך הוא העולם, הלוי השלים בארון לכל. מה זה בארון? באותו משא שהין נושאים במשכן, נשלם כל אותו פגם על ידו.

הוא - למעלה לשמאלי. הוא - נכלל בימין. עוד הוא - זה העתיק. אלמלא הדין לא נמצא בעולם, לא היו יודעים אנשים אמונה עליונה, ולא ישתקלו בני אדם בתורה, ולא יתקיימו מצות התורה. עבודה בשלימות שתמצא בעולם אף מלך המלך.

הקדוש מי יעשה אותה? הוא אומר זה הלווי.

בהיה שעה דבָעָא יוֹמָא לְאַתְקָדֵשָׁא,

הוּא נִפְקֵי רזחיהון דשידין לְאַתְבָרִי גוֹפָא דַלְהֹזֶן,

וְאַתְקָדֵשׁ יוֹמָא, וְלֹא אַתְבָרִיog, וְאַשְׁתָאָר עַלְמָא כִּמָה דְאַתְפָגִים מַעֲבִדָה אַסְתָהָר (דז' גנ"ח ע"ב) (ס"א ואתחסר),

כִּיּוֹן דְאַתְקָדֵשׁוּ (עלמיין) יִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁתָלִימּוּ בְדָרְגֵיהָן,

וְאַשְׁתָבָחוּ לִיוֹאֵי בְסַטֵּר שְׁמָאָלָא, כְּד (ס"א

כדין) אַשְׁתָלִים הַהוּא פְגִימָא דַעַלְמָא, דְמַסְטָר שְׁמָאָלָא.

וְעַל דָא בַעַן לְאַתְרָבָה לִיוֹאֵי, וכדין כֵלָא אַתְכָלִיל בִּימִינָא, וְעַלְמָא לֹא אַתְפָגִים, וּבְגִין כֶּבֶת כְתִיב, וַעֲבֵד הַלְוֵי הוא. הוא אַשְׁלִים לְסַטֵּר שְׁמָאָלָא. הוא אַשְׁלִים לְפִגְימָוּ דַעַלְמָא. ואפְלוּ הַהוּא סְטָרָא דְצָפּוֹן, דְאַשְׁתָאָר חָסֵר בַעַלְמָא, כְּדָ בָרָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא. לִיוֹאֵה בָאָרוֹנָא אַשְׁלִים לְכָלָא. מַאי בָאָרוֹנָא. בְהַהוּא מְטוֹלָא דְהָוּן גְטָלִי בְמִשְׁבָנָא, אַשְׁתָלִים כָל הַהוּא פְגִימָוּ עַל יָדֵיה.

הוא: לִיעַלָא לְשְׁמָאָלָא. הוא: אַתְכָלִיל בִּימִינָא,תו הַוָא: דָא עַתִיקָא. (ס"א תָא חַזִי ול"ג מן ת"ט) אלְמַלְאָדִינָא לֹא אַשְׁתָבָח בַעַלְמָא, לֹא הוּא יְדֵי בְנֵי נְשָׂא מִהִימְנוֹתָא עַלְלָה, וְלֹא יְשַׁתְדּוֹן בְנֵי נְשָׂא בָאָרוֹרִיתָא, וְלֹא יִתְקַיְמוּ פְקוּדי אָרוֹרִיתָא, פּוֹלְדָא שְׁלִימְוֹתָא דְיִשְׁתָבָח בַעַלְמָא לְגַבֵּי מַלְכָא קָדְשָׁא, מַאן עַבִּיד לִיה. הַוָי אוֹמֵר דָא לִיוֹאֵה.

וְתוֹ וַעֲבֵד הָלֹוי הוּא, כִּמَا דָאַת אָמֵר (דברים ז') כִּי יֵה
הוּא אֱלֹהִים. הוּא אֲשֶׁר שְׁלִימֹתָא, לְמַהְיוֹן
כֵּלָא חֶד. הוּא: פְּשִׁיטָא לְקַבֵּל אֶלְכָנָסָת יִשְׂרָאֵל, כִּמَا
דָאַת אָמֵר, (שיר השירים ב') שְׁמַאלָו תְּהַת לְרָאשִׁי, בְּגַזְן
לְחֶבְרָא זָוָגָא בְּחֶדְרָא. מְאַן אַתְּעַר רְחִימֹתָא. תָּווּ
אָמֵר הוּא. תָּווּ הוּא כִּמَا דָאַת אָמֵר (ס"א תָּווּ הוּא דָא עַתִּיקָא
כִּמَا דָאַת אָמֵר כִּי יֵה הוּא אֱלֹהִים) (תהילים ג') הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אָנָּחָנוּ
עַמּוֹ. בְּגַזְן כֵּה הוּא: לְתַתָּא. הוּא: לְעַילָּא. הוּא:
אַתְּגָלְיָא. הוּא סְתִים. הוּא אֱלֹהִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, זְמִינָה קְדֻשָּׁא בָּרוּךְ הוּא לְאַנְהָרָא
לְסִירָא, בְּנַהּוּרָא דְשִׁמְשָׁא. וּנְהֹרָא דְשִׁמְשָׁא
יְהָא עַל חֶד שְׁבָע זְמִינָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה ז')
וְהִיא אֹור הַלְּבָנָה כָּאֹור הַחַמָּה וְגוּ. וּכְתִיב (ישעיה ט')
יָבָא עַד שְׁמִישָׁה וַיַּרְחֵךְ לֹא יָאָסָף. וּכְתִיב (ישעיה ט')
וְיִהְיָה לְךָ עַד שְׁמִישָׁה וְגוּ.
וּכְתִוב (שם) לֹא יִהְיָה לְךָ עַד שְׁמִישָׁה וְגוּ.

וְעוֹד וַעֲבֵד הָלֹוי הוּא - כִּמוֹ
שְׁנָאָמֵר (דברים ז') כִּי הֵי הוּא
הָאֱלֹהִים. הוּא הַשְׁלִימָם שְׁלִימֹות
לְהִיּוֹת הַפְּלָאָחָד. הוּא - פְּשִׁיטָא
לְקַבֵּל אֶלְכָנָסָת יִשְׂרָאֵל, כִּמוֹ
שְׁנָאָמֵר (שיר השירים ב') שְׁמַאלָו
תְּהַת לְרָאשִׁי, בְּשִׁבְיל לְחֶבְרָא
זָוָג כְּאֶחָד. מַיְזִיר אֶת
הַאֲהָבָה? הֵי אָמֵר הוּא. עַד
הֵוָא - כִּמוֹ שְׁנָאָמֵר (עד הוּא - זה
עַתִּיק, כִּמוֹ שְׁנָאָמֵר כִּי הֵי הוּא אֱלֹהִים) (תהלים
ק') הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אָנָּחָנוּ עַמּוֹ.
בְּגַלְלָה כֵּה הוּא לְמַטָּה, הוּא גַּסְתָּר,
לְמַעַלָּה, הוּא גַּלָּה, הוּא אַנְהָרָא
הָאֱלֹהִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, עַתִּיד הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לְהַאֲיר לְלִבְנָה כָּאֹור
הַשְּׁמֶשׁ, וְאֹור הַשְּׁמֶשׁ יִהְיָה עַל
אֶחָד שְׁבָע פָּעָמִים. וְהוּא שְׁפַתּוּב
(ישעיה ל') וְהִיא אֹור הַלְּבָנָה כָּאֹור
הַחַמָּה וְגוּ. וּכְתִוב (שם ט') לֹא
יָבָא עַד שְׁמִישָׁה וַיַּרְחֵךְ לֹא יָאָסָף.
וּכְתִוב (שם ט') לֹא יִהְיָה לְךָ עַד שְׁמִישָׁה וְגוּ.

ספר אור הוחר (עמוד 310)

ואחריו כמו חכמי הדורות וממצו פתח פתוח ושםשו ונוהנו מהשפע ואורות עליונים, ונעשה נ汜
ביהם, כגון רבינו ותכמי הדורות כי, ויחידי סגלה בכל דור ודור הו ידע בריוו אילון אבל לא
באתגליא, כי עדין היה באלו החמישי, ועוד לא היה מתרוצץ נשות של עולם התקoon, עד באלו
המשי האיר השם עניינו בשנת של"ה על ידי נשמת בצלאל בן אויר בון חור למיטה יהודיה וימלא
אותו רוח חכמה בתבונה ודעת ובכל מלאכה, והוא נשמת מורה ורבנו האר"י זכרונו לברכה אויר
שבעת הימים, ובידיו נתן המatial רצון העליון רשות לפתח המקורות ונזרות עליונות ברזי ואורייתא,
ואמר לנו בפריש שנחותROT בזמנינו תהה הם כמו נחלות, אף על פי שתלמידיו היו מכfin דבריו בחייב
משנת של"ה עד שנת ש"ז כי, בסוד הנאה וההרשות, התנותצות הנשות של עולם התקoon, בידיע
לנו מדרגות הנשות בשנת ש"ז.

מקור המאמר בזוהר פרשת ויקהיל דף רג ע"ב – רד ע"א
סוד איסור הדלקת אש בשבת

בָּא וַרְאָה, **כִּי**זֹן שְׁגַנְגַּשְׁת
שְׁבַת וְגַטְמָנָת אֹתֶה מִדּוֹרָה,
כָּל הָאָשִׁים שֶׁל הָאֵשׁ הַקְשָׁה
גַּטְמָנוֹת וְגַנְגָּעוֹת, וְאַפְלוּ אֲשֶׁר
הַגִּיהָם וְהַרְשָׁעִים שַׁבְגִּיהָם
יִשְׁלַחְמָם מִנוֹחָה, וְכָלָם מִעְלָה
וּמִתָּה יִשְׁלַחְמָם מִנוֹחָה.
כַּשְׁיוֹצָאת שְׁבַת וַיִּשְׂרָאֵל
מִבְרָכִים עַל הָאֵשׁ, אֲזַזְזָל
יְוֹצָאים כָּל הָאָשִׁים
שְׁטָמוֹנִים, כָּל אַחֲד וְאַחֲד
לְמַקוּמוֹ. וְכָדי שֶׁלֹּא לְעֹזֶר
אֲשֶׁר אַחֲרָת, כְּתוּב לְאַתְבָּעָרוּ
אֲשֶׁר בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁבַת, וְהַרְיִ פְּרָשָׁוֹת, וְאֲשֶׁר
הַמִּזְבֵּחַ לְמַה?

אַלְאָ כְּשַׁגְנַגְשַׁת שְׁבַת, בְּרוֹזָן
קוֹרָא בְּכָל הַרְקִיעִים:
הַתְּמִקְנָנוּ מִרְכָּבֹת, הַתְּמִקְנָנוּ
מִחְנָנוֹת בְּנֵגֶד רְבוּנָם. אֲזַזְזָל
יְוֹצָאת רֹוח אַחֲת מִצְדָּחָרֶם,
הַדָּרוֹם, וְאֹתֶה רֹוח נְפִרְשָׁת
עַל כָּל אֹתֶם חִילּוֹת וּמִחְנָנוֹת
שֶׁל צַד יָמִין, וּמִתְלָבָשׁות בָּו,
וְאֹתֶה רֹוח נְקָרָאת לְבוֹשׁ
כְּבָוד שֶׁל שְׁבַת. אֲזַזְזָל
הַשְּׁלָחָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְּמִקְנָנוֹת בַּהִיכָּל אֶחָד. אֲשֶׁרִי חָלֻקוּ שֶׁל
נְרָאָה שֶׁם כְּרָאוֹי, וְהַכֶּל עוֹמֵד מִתְּמִקְנוֹ בְּלִי בּוֹשָׁת, אֲישׁ כְּפִי כְּחוֹ.

תָּא חַזִּי, כִּי זֹן דָעַל שְׁבַתָּא, וְאַתְּטִיפָּר הַהְוָא
מִדּוֹרָא, כָּל אַשְׁין דָאַשָּׁא קְשִׁיא אַתְּטִימָרוּ
וְאַתְּכְפִּין, וְאַפְילּוּ אַשָּׁא דְגִיהָם, וְחַיְבִין דְגִיהָם,
אִיתָ לְזֹן נִיחָא. וְכָלָא תָּתָא וְעִילָא אִיתָ לְהָזֹן נִיחָא.
בְּדַ נְפִיק שְׁבַתָּא, וּמְבָרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל נֹרָא, בְּדַיִן
נְפִיקוֹן כָּל אַשְׁין דְמִתְּטִימָן, כָּל חָר וְחָר לְאַתְּרִיה.
וּבְגַיְן דָלָא לְאַתְּעָרָא אַשָּׁא אַחֲרָא, בְּתִיב (שםות לה) לֹא
תְבָעָרוּ אַש בְּכָל מַזְבּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבַת, וְהָא
אָוקְמוֹה, אַשָּׁא דְמִדְבָּחָא אַמְּאי.

אַלְאָ בְּדַ עַל שְׁבַתָּא, כְּרוֹזָא קְרִי בְּכּוֹלָהוּ רַקְיעִין,
אַתְּתִּקְנוּ רַתִּיכִין, אַתְּתִּקְנוּ מִשְׁרִיִּין, לְקָדְמוֹת
מְאִירִיכָן. בְּדַיִן נְפִיק חָד רֹוחָא מִסְטָרָא דְדַרוּם,
וְהָזָא רֹוחָא אַתְּפֶרֶשׁ (דַק ר"ד נ"א) עַל כָּל אַיִן חִילִין
וּמִשְׁרִיִּין דְלִסְטָר יְמִינָא, וְאַתְּלִבְשָׁן בֵּיהֶ, וְהָזָא
רֹוחָא אֲקָרִי לְבּוֹשָׁא דִיקָר דְשְׁבַתָּא. בְּדַיִן פָּטוּרִי
דְהָא עַלְמָא, מִתְּמִקְנוֹן בְּחָד הַיְכָלָא. זָכָא חִילָקִיהָ
דְהָזָא בָר נְשָׁה, דְסִדּוֹרָא דְפָטוּרִיהָ אַתְּחַזִּי תִּפְנִזְזָן
פְּדָקָא יְאֹות, וּקְיִמָּא כָּלָא מִתְּמִקְנוֹא, בְּלָא בְּפּוֹפָא,
אַיִנְשׁ בְּפּוֹם חִילִיהָ.

הַשְּׁלָחָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְּמִקְנָנוֹת בַּהִיכָּל אֶחָד. אֲשֶׁרִי חָלֻקוּ שֶׁל
נְרָאָה שֶׁם כְּרָאוֹי, וְהַכֶּל עוֹמֵד מִתְּמִקְנוֹ בְּלִי בּוֹשָׁת, אֲישׁ כְּפִי כְּחוֹ.

מקור המאמר בזוהר פרישת קרא דף ח ע"ב

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָא, בִּסְעֻדָתָא תְּנִינָא, בְּתִיב (ישועה נ"ז)
או תְּתַעֲגֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. הַהָהִיא
שְׁעַתָּא אַתְגַלְיָא עֲתִיקָא קְדִישָא, וּכְלָהו עַלְמִין
בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָו וּחִדּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִינָן,
וִסְעֻדָתָא דִילִיה הָוָא וְדָאי.

בִּסְעֻדָתָא תְּלִיתָה רְשַׁבָתָא, בְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיך
נְחַלָת יַעֲקֹב אָבִיך. דָא הִיא סְעֻדָתָא
דוֹעֵיר אָפִין, דָהֵוי בְּשַׁלִימָוֹתָא. וּכְלָהו שִׁיחָא יוֹמִין,
מְהַהְוָא שְׁלִימָו מִתְבָרְכָן. וּבְעֵי בֶר נְשׁ לְמַחְדִי
בִּסְעֻדָתִיה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סְעֻדָתִי, דָאַינְזָן
סְעֻדָתִי מִהִמְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דִזְרָעָא קְדִישָא
דִישְׂרָאֵל, דַי מִהִמְנוֹתָא עַלְאָה, דָהָא דִילָהָן הָיָא,
וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. וּבְגִינִי
כֵּד אָמָר, (שםות לא) בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל.

תָא חַזִי, בִּסְעֻדָתִי אַלְין, אַשְׁתָמוֹדָעָן יִשְׂרָאֵל,
דָאַינְזָן בְּגִינִי מַלְכָא. דָאַינְזָן מַהְיָכָלָא
דַמְלָכָא, דָאַינְזָן בְּגִינִי מִהִמְנוֹתָא, וַיָּמָן דְפִגִים
יִשְׂרָאֵל, חַד סְעֻדָתָא מַגִּיהָו, אַחֲזִי פְגִימָתָא לְעַילָא,

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָה, בִּסְעֻדָה
הַשְׁנִיה כְתֻוב או תְתַעֲגֵג עַל
הָ. עַל הָ וְדָאי. שָׁאוֹתָה
שְׁעָה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָדָשָׁ,
וְכָל הַעוֹלָמָות בְשִׁמְתָה,
וְהַשְׁלִימָות וְהַחֲדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עֹשִׁים, וּזְהִי
סְעֻדָתוֹ וְדָאי.

בִּסְעֻדָה הַשְׁלִימָת שֶׁל
שְׁבָת כְתֻוב וְהַאֲכָלָתִיך נְחַלָת
יַעֲקֹב אָבִיך. זֹהֵי הַסְעֻדָה
שֶׁל זְעִיר אָנְפִין שַׁהְוָא
בְשִׁלְמָות. וְכָל שְׁשָׁת הַיָמִים
מִאַתָה שְׁלִימָות מִתְבָרְכִים.
וְצָרִיף אָדָם לְשָׁמָח בִּסְעֻדָתוֹ
וְלַהֲשִׁלִים הַסְעֻדָות הַלְלוֹ,
שְׁהַן סְעֻדָות הַאֲמֹנוֹת
הַשְׁלָמָה שֶׁל זֶרֶע קְדוֹשָׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שַׁהְאָמֹנוֹת הַעַלְיוֹנָה
הִיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמְזֻלּות. וּמְשׁוּם כֵּד אָמָר,
(שםות לא) בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי
יִשְׂרָאֵל.

בָא וַיָּרָא, בִּסְעֻדָות הַלְלוֹ
נוֹדָעים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם בְּנֵי הָאָמֹנוֹת, וְמי שְׁפָוגָם סְעֻדָה
אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן, שְׁאַינוֹ מַבְנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזרים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את הענינים, ואם הוא שמה לבוד ולא נותר לענינים - עונשו רב, שתרי לבוד שמה, ולא נותר שמה לאחר. עליו כתוב (מלאכى ב) וזריתני פרש על פניהם פרש הגיכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא ניתן לאחר - לא נותנים עליו עונש כבשאר הזרים והחגים, שכתוב פרש הגיכם. אמר פרש הגיכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומশום לכך כתוב בין ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה שכל נשמה עלינה, נשמה שכל השלמות בה, כדוגמת העולם הבא. ומשם לכך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלך הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא רגיהם וגנו.

וთא חי, בכלהו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדי, ול%;"> מהדי למסבני.iae ויאי הוא חדי בלהודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגי, דהא בלהודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלאכى ב) וזריתני פרש על פניהם פרש הגיכם.iae ויאי איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, בשאר זמנים וחגין, כתיב פרש הגיכם. פרש הגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, בין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתה. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדישא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. מא. ומשם לכך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلא אשלים חדרותא דמלכא קדיישא. ומאן
חרותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו
חו על חרו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אביהו, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימניין. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתביבין, ולא מתרין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטריין שלימין.
בהדין יומא נדוע מתרורים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודאי כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
ההגים והזמנים. ביום זהה
רשעי ה Gehen נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור הזוהר (עמוד 310)

ומשנת ש"ז ואילך מחייבים אנחנו לתקן כל אחד ואחד נפשו ורוחו ונשmeno, אותן ואת כל העולם כלו, להיות מין נוקבי ליחד וללבנו ולצרף ניצוצות קדושים ברזי דאוריתא ובהתשפוקות דברי הזוהר והתקונים על פי דברי מורה ורבנו הרב האר"י זכרנו לברכה, אשר שלחו אליהם לפניו להאר לנו מותו החשך ואפללה, בפרט בעקבות דמשיחא חטא יסנא, וידוע לנו מסורות אלו שאין בוטלים ובעורם של הקליפות אלא במלוד הקבלה על פי עולם התקום, לכן קרא רבינו שמואן בן יהאי לבבלי הקבלה מחצדי מקלא הקምונים והחרדים ומון השדה אשר ברכו השם. (סוף ספר ניקהל משה) על פי הנזכר לעיל אני שפיר מה שהעיר בספר דברי תורה (מהדורא קמא אותן צ') על דברי זקנו בספר אנרא דפרק א' (אות ק'ב), שמרחיק את זמן התגלות החכמתה קדושה עד שנת ש"ז, והעיר על זה הנאוז הקדוש ממונקאטש שלא נודע ממקור פמו זה, ועל פי הנזכר לעיל אני שפיר.

ג) הזוהר נתגלה רק בהזרות האחרונים כדי להגנו علينا מארינו ולהחייש גאלתנו לא נתגלה הזוהר הקדוש לדורות הראשונים רק בהזרות הגורעים מהם, עין שם [בספר ויקהל משה הינוoper לעיל] בربורי קדשו בארכבה, וממים שם שהוא בכדי להגנו על הדורות האחרונים. וצריך לשמע בקהל השם, כי כן רצונו לטוב לנו להגנו علينا מארינו ולהחייש גאלתנו שתהיה במרה בימינו אמן. (ספר פתח עיניים לתהirk'a על מפקת סנהדרין דף צ"ה.)

[וען עוד בהקדמה בספר הזוהר מבעל הפלם אותן לתקין"א על מפקת סנהדרין דף צ"ה.]